Με αφορμή τα διαδικτυακά προφητολόγια (Πρωτοπρ. Θωμάς Βαμβίνης)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 23 Μαρτίου, 2021

Τό μέλλον πάντα δημιουργεῖ ἕνα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Εἶναι τό ἄγνωστο πού πρόκειται νά ζήσουμε. Καί ἐπειδή πρόκειται ὁπωσδήποτε νά τό ζήσουμε, εἴτε μέσα στόν παρόντα αἰώνα, εἴτε μέσα στίς καταστάσεις πού συναντοῦν ὅσοι ἀποδημοῦν ἀπό αὐτόν, τό ἐνδιαφέρον στούς περισσοτέρους εἶναι πολύ ἔντονο.

Στίς μέρες μας τό ἐνδιαφέρον γιά τό μέλλον ἔχει δημιουργήσει ἕναν πληθωρισμό ἀναρτήσεων σέ «διαδικτυακά προφητολόγια». Τό φαινόμενο ἔχει πάρει τήν μορφή πανδημικῆς ἀσθένειας, γι' αὐτό **ἔχει ἐνδιαφέρον νά τό μελετήσουμε καθοδηγούμενοι ἀπό τήν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας**.

Ὅσα στήν συνέχεια σημειώνουμε ἔχουν δύο ἀφετηρίες, πού εἶναι ταυτόχρονα καί τό θεμέλιό τους: **Πρῶτον**, τό σχόλιο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἱεροθέου μέ τίτλο «Οἱ χρησμολόγοι» (Ἐκκλ. Παρέμβαση, τ.294), τό ὁποῖο ἀναφέρεται στήν προτεσταντική (ἐξ Ἀμερικῆς) προέλευση τῆς χρησμολογίας καί στίς αἰτίες πού ἡ χρησμολογία προσελκύει Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καί, **δεύτερον**, τήν δεύτερη ὁμιλία ἀπό τό ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, στήν ὁποία ἐπισημαίνεται τό ἐνδιαφέρον τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ γιά τό μέλλον τῆς «βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ», ἀλλά καί **ἡ ἀντιμετώπιση ἀπό τόν Χριστό τοῦ μελλοντολογικοῦ ἐνδιαφέροντας τῶν Μαθητῶν Του**.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας στό σχόλιο πού προαναφέραμε, ἀπαντώντας στό γιατί ἰδίως οἱ Χριστιανοί εἶναι ἐπιρρεπεῖς σέ χρησμολογίες, ἀνάμεσα σέ πολλά αἴτια βρίσκει ὡς βασικό τήν «ἔλλειψη σοβαρῆς θεολογικῆς παιδείας καί ζωῆς». Ἔλλειψη θεολογικῆς παιδείας πού δέν μένει στό μυαλό, ἀλλά ἐμποτίζει τήν ζωή. Καί συμπληρώνει: «Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔπαυσαν νά θεολογοῦν σοβαρά καί

περιορίζονται σέ συνθήματα, σέ ψυχοπαθολογικές ἑρμηνεῖες, σέ ἀνασφάλειες, σέ προτεσταντικές ἐπιρροές. Ἀντί νά θεολογοῦν, παραπλανοῦν τούς ἀνθρώπους. [...]ἡ σοβαρή θεολογική ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων πού ἀναφύονται στήν κοινωνία δέν εἶναι ἡ χρησμολογία, πού εἶναι μιά τρομολαγνεία, ἀλλά ἡ **ἀπόλυτη πίστη στήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ**, **ὁ ἀγώνας καί ἡ προσοχή γιά νά τηροῦμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας, ἡ πίστη στήν Ἐκκλησία**, ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τήν λατρεία, τήν θεία Λειτουργία καί τίς Συνοδικές ἀποφάσεις».

Σέ ἀπόλυτη συμφωνία μέ τά παραπάνω, ἡ πρωτεύουσα θέση τῆς πίστης στήν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, στήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέναντι στό τί θά γίνη στό μέλλον καί πότε, φανερώνεται ἐναργέστατα στήν **διήγηση τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ**.

Στό πρῶτο κεφάλαιο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων περιγράφεται ἡ τελευταία συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τούς Μαθητές Του, τά τελευταῖα λόγια Του καί ἡ Ἀνάληψή Του στούς οὐρανούς. Σ' αὐτό τό γεγονός βλέπουμε ἀφ' ἑνός μέν τήν ἐπιθυμία τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ νά μάθουν τό μέλλον τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ, ἀφ' ἑτέρου δέ **τήν ὑπόδειξη τοῦ Χριστοῦ γιά τό ποιά πράγματα πρέπει νά εἶναι τό κύριο ἀντικείμενο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Μαθητῶν Του**.

Ὁ Χριστός εἶχε ἤδη παραγγείλει στούς μαθητές Του, ὅταν μετά τήν Ἀνάσταση τούς συναντοῦσε, συνέτρωγε καί συνομιλοῦσε μαζί τους, νά μήν ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, ἀλλά νά περιμένουν «τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός», ἡ ὁποία ἦταν ἡ ἔλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. **Δέν τούς ἔλεγε τίποτε γιά τό ἐγκόσμιο μέλλον**. Τούς μιλοῦσε γιά τό «βάπτισμα τοῦ Πνεύματος». Τούς εἶπε: «*Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας*» (1,5).

Ὅμως οἱ Μαθητές, ὡς πατριῶτες Ἑβραῖοι, εἶχαν μεγάλο ἐνδιαφέρον γιά τό μέλλον τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ. Γι' αὐτό ὅλοι μαζί, γιά νά εἶναι ἀποτελεσματικότερη ἡ ἐνέργειά τους («*ἵνα τῷ πλήθει δυσωπήσωσιν*», ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος), ρωτοῦν τόν Χριστό «λέγοντες· *Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;*».

Αὐτή ἦταν ἡ τελευταία ἐρώτηση τῶν Μαθητῶν πρός τόν Χριστό, **ἡ τελευταία ἐρώτηση τῶν ἀνθρώπων πρός τόν Χριστό**, πρίν ἐνθρονίση τήν φύση μας, ὡς ὁμόθεη, στόν θρόνο τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἐρώτηση γιά τό ἄν θά γίνη γρήγορα ἡ ἀποκατάσταση μιᾶς ἐγκόσμιας βασιλείας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐξηγεῖ αὐτήν τήν στάση τῶν Μαθητῶν μέσα ἀπό τήν χαρά καί τήν δύναμη πού αἰσθάνθηκαν ἀκούοντας ὅτι πρόκειται νά λάβουν τό Ἅγιο Πνεῦμα. Παλαιότερα εἶχαν ἀκούσει ἀπό τόν Χριστό ὅτι **αὐτά πού τούς**

ἀπεκάλυπτε γιά τό μέλλον, ὡς πρός τό πότε ἀκριβῶς θά γίνουν, «*οὐδεὶς οἶδεν [τήν ἡμέρα], οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ [Τ]ου μόνος*». Τώρα μέ τήν πληροφορία ὅτι πρόκειται νά λάβουν τό Ἅγιο Πνεῦμα, αἰσθάνθηκαν ὅτι ἦταν πλέον ἱκανοί νά μάθουν καί αὐτοί τά μέλλοντα, «*ὡς ἄξιοι λοιπόν ὄντες ἤθελον μαθεῖν*». Ὁ ἱερός Χρυσόστομος συμπληρώνει, ὅτι «*καί πρός ἀπαλλαγήν ἦσαν ἕτοιμοι*». Δέν ἐπιθυμοῦσαν πλέον νά βάλουν τούς ἑαυτούς τους σέ πρόσθετους κινδύνους, ἀλλά νά «*ἀναπνεύσουν*», νά ἀνακουφισθοῦν· «*Οὐ γάρ ἐβούλοντο καθεῖναι ἑαυτούς εἰς κινδύνους, ἀλλά ἀναπνεῦσαι*», διότι δέν ἦταν μικρά ὅσα εἶχαν συμβῆ σ' αὐτούς, ἀλλά «*περί τῶν ἐσχάτων ὁ κίνδυνος ἐπεκρεμάσθη*», κινδύνευσε, δηλαδή, καί ἡ ζωή τους.

Ἤθελαν νά μάθουν ἀνακουφιστικές πληροφορίες γιά τό μέλλον, χωρίς δυσχέρειες καί μέ τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἀποκαταστημένο, ἔνδοξο. Αὐτά ζητοῦσαν νά πληροφορηθοῦν, «*ὅτι περί τά αἰσθητά ἔτι διέκειντο*», **ἐξακολουθοῦσαν νά ἐνδιαφέρονται γιά τά αἰσθητά πράγματα καί ὄχι γιά τά πνευματικά. Αὐτή ἡ ψυχολογική ἀνάγκη εἶναι τό ὑπόβαθρο κάθε «*χρησμολογίας*» πού ὁρίζει ἀκριβῶς χρόνους καί ἡμέρες γεγονότων.**

Εἶναι ὅμως πολύ χαρακτηριστική ἡ ἀπόκριση τοῦ Χριστοῦ. Ἐπαναλαμβάνει στούς μαθητές Του ὅ,τι εἶχε πῆ παλαιότερα γιά τήν γνώση τοῦ ἀκριβοῦς χρόνου πού θά συμβοῦν ὅσα τούς ἔχει ὑποσχεθῆ, συγκεκριμενοποιώντας τήν ἀναφορά του σ' αὐτούς. Παλαιότερα εἶχε πῆ «*οὐδεὶς οἶδεν*», τώρα τούς λέει: «*οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ*». **Μήν ἀσχολεῖσθε μέ αὐτά πού δέν σᾶς ἀνήκουν, πού δέν εἶναι στήν ἐξουσία σας.** Δέν ἔχετε ἐσεῖς τήν «*ἐποπτική τῶν ὄντων δύναμη*». **Αὐτή ἀνήκει στόν Θεό**. Ἐσεῖς νά προσβλέπετε στήν **δωρεά** πού σᾶς ὑποσχέθηκα, ὅτι «*λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς*». Μέ αὐτήν τήν δύναμη, πού δέν εἶναι δική σας, θά εἶστε μάρτυρές μου «*ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς*». Τούς προσανατολίζει στήν διδασκαλία Του, τούς ἀνοίγει τά μάτια γιά νά ἀντιληφθοῦν τήν δύναμη τῆς θεολογίας πού τούς κληροδοτεῖ. Τούς κατέστησε μάρτυρες τῆς ἐλεύσεώς Του «*ἐν δούλου μορφῇ*», δηλαδή τούς ἀνέδειξε θεολόγους καί πνευματικούς πατέρες «*ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς*». **Εἶναι αὐτοί πού αὐθεντικά μποροῦν νά μιλήσουν** γιά τήν διδασκαλία Του, τά θαύματα, τό Πάθος, τόν θάνατο καί τήν Ἀνάστασή Του.

Καί ὁ Χριστός «*ταῦτα εἰπὼν*», χωρίς νά τούς δώση χρόνο νά ἐπιμείνουν ἤ νά συμπληρώσουν τήν ἐρώτησή τους, γιά τό *πότε θά ἀποκαταστήση τήν βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ*, «*βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν*».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στήν συνάφεια αὐτή ἐπισημαίνει τό πόσο σημαντικό εἶναι νά μήν ἀσχολούμαστε μέ τό πότε ἀκριβῶς θά γίνουν «τά

μέλλοντα» (δηλαδή, νά μήν ἀσχολούμαστε μέ χρησμούς καί χρησμολογίες), ἀλλά νά προσλαμβάνουμε τήν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καί νά θεμελιώνουμε τήν ζωή μας πάνω σ' αὐτήν. Λέει ὁ ἱερός Πατέρας ὅτι ὁ Χριστός μέ τόν τρόπο Του, ἦταν σάν νά ἔλεγε στούς Μαθητές Του: «*Μείζονα αἰτεῖτε*». **Μήν ἀσχολεῖσθε μέ τά πράγματα τοῦ κόσμου**. Καί ἤδη ἔμαθαν πολύ μεγάλα πράγματα. «*Τί μεῖζον, εἰπέ μοι, τοῦ μαθεῖν αὐτούς ἅπερ ἔμαθον;*». Καί ἀπαριθμεῖ στήν συνέχεια θεμελιώδη στοιχεῖα ἀπό τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

Γράφει: Ἔμαθαν, λοιπόν, ὅτι ὁ Χριστός «*Υἱός Θεοῦ ἐστι*». Ἔμαθαν ἀκόμη ὅτι «*Υἱόν ἔχει ὁ Θεός ὁμότιμον*». Ἐπίσης, «*ὅτι ἀνάστασις ἔσται*», «*ὅτι ἀνελθών ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός· τό τούτου φρικωδέστερον ἔμαθον, ὅτι σάρξ ἄνω κάθηται καί προσκυνεῖται ὑπό ἀγγέλων*»· ἔμαθαν ἀκόμη ὅτι **θά ἔλθη νά κρίνη τόν κόσμο, ὅτι αὐτοί θά κρίνουν τίς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι θά ἐκβληθοῦν ἀπό τήν Ἐκκλησία στήν ὁποία θά μποῦν τά ἔθνη**. Καί συμπληρώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: Τό νά γνωρίζη κανείς ὅλα αὐτά εἶναι σπουδαῖο πράγμα, «***τό δέ μαθεῖν, ὅτι βασιλεύσει τις ἤ τό πότε, οὐδέν μέγα***».

Μέ ἁπλά λόγια, τῆς σημερινῆς πραγματικότητας, μποροῦμε καταληκτικά νά ποῦμε: τό πῶς θά ἐξελιχθοῦν τά γεωπολιτικά πράγματα εἶναι σημαντικό γιά ὅσους ἔχουν ὑπεύθυνες θέσεις στήν χώρα μας, γιά τούς ὁποίους πρέπει νά προσευχόμαστε. Ὡς πολίτες δέν μένουμε ἀδιάφοροι. Προσευχόμαστε καί μέ σύνεση ἐπιλέγουμε τούς κατάλληλους γι' αὐτό τό ἔργο. **Ὡς Χριστιανούς ὅμως ἄλλα πρωτίστως μᾶς ἐνδιαφέρουν· «τά μείζονα» γιά τήν ζωή μας, πού εἶναι ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ σωτηρία μας καί ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ**.

(Πηγή: parembasis.gr*)*